

Bruksela, 23 października 2026 r.
(OR. en)

14847/26

EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2026) 7021 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 9.10.2026 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria stosowania analiz makroostrożnościowych w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności oraz w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, a także kryteria stosowania, treść i częstotliwość aktualizacji planów zarządzania ryzykiem płynności

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2026) 7021 final.

Załącznik: C(2026) 7021 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.10.2026 r.
C(2026) 7021 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 9.10.2026 r.

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria stosowania analiz makroostrożnościowych w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności oraz w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, a także kryteria stosowania, treść i częstotliwość aktualizacji planów zarządzania ryzykiem płynności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2¹ zmieniono art. 45 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE² przez dodanie lit. e), która nakłada na niektóre zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji obowiązek analizy, na wniosek ich organu nadzoru, w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności (i) kwestii makroostrożnościowych, które mogą mieć wpływ na ich szczególny profil ryzyka, zatwierdzone limity tolerancji ryzyka, strategię działalności, działalność w zakresie oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia lub decyzje inwestycyjne oraz ich ogólne potrzeby w zakresie wypłacalności, a także (ii) ich działalności, która może wpływać na zmiany makroekonomiczne i zmiany zachodzące na rynkach finansowych oraz może stać się źródłem ryzyka systemowego.

Jednocześnie dyrektywą (UE) 2025/2 dodano także nowe ust. 5–8 do art. 132 dyrektywy 2009/138/WE, który nakłada na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji obowiązek przestrzegania zasady „ostrożnego inwestora” przy inwestowaniu wszystkich posiadanych aktywów. Nowy ust. 6 tego artykułu zobowiązuje zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, na wniosek ich organu nadzoru, do (i) uwzględniania przy podejmowaniu decyzji dotyczących ich strategii inwestycyjnej kwestii makroostrożnościowych; (ii) oceny zakresu, w jakim ich strategia inwestycyjna może wpływać na zmiany makroekonomiczne i zmiany zachodzące na rynkach finansowych oraz może stać się źródłem ryzyka systemowego, oraz (iii) uwzględniania tych kwestii przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Dyrektywą (UE) 2025/2 dodano również nowy art. 144a do dyrektywy 2009/138/WE. W ust. 2 tego artykułu nakłada się na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji sporządziły i aktualizowały plan zarządzania ryzykiem płynności obejmujący analizę płynności w perspektywie krótkoterminowej. Na wniosek organów nadzoru zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są zobowiązane rozszerzać plan zarządzania ryzykiem płynności, aby obejmował on również analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Ponadto dyrektywą (UE) 2025/2 dodano do dyrektywy 2009/138/WE nowy art. 246a, w którym wprowadzono plan zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy dla zakładów ubezpieczeń posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, przy stosowaniu odpowiednio wymogów określonych w art. 144a.

Aby umożliwić organom nadzoru ocenę, które zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy mają stosować wszystkie te nowe narzędzia makroostrożnościowe, dyrektywą (UE) 2025/2 dodano do dyrektywy 2009/138/WE nowy art. 144d, którego ust. 1 zobowiązuje Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) do opracowania projektu regulacyjnych standardów technicznych zawierających

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2009/138/WE w odniesieniu do proporcjonalności, jakości nadzoru, sprawozdawczości, środków dotyczących gwarancji długoterminowych, narzędzi makroostrożnościowych, ryzyk dla zrównoważonego rozwoju oraz nadzoru nad grupą i nadzoru transgranicznego, a także w sprawie zmiany dyrektyw 2002/87/WE i 2013/34/UE (Dz.U. L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

kryteria dokonywania takiej oceny. EIOPA opracował takie kryteria z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 144d ust. 3 i 4 dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z którymi kryteria uwzględniane przy tej ocenie muszą być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka, w szczególności do poziomu wzajemnych powiązań z rynkami finansowymi, transgranicznego charakteru działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, inwestycji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz struktury portfeli aktywów i zobowiązań.

Jeżeli chodzi konkretnie o plany zarządzania ryzykiem płynności, art. 144d ust. 2 i art. 246a ust. 4 zobowiązują EIOPA do opracowania projektu standardów technicznych określających treść i częstotliwość aktualizacji tych planów zarówno na poziomie indywidualnym, jak i na poziomie grupy.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

W okresie od 17 października 2024 r. do 9 stycznia 2025 r. EIOPA przeprowadził konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych dotyczących uwzględniania analiz makroostrożnościowych we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności oraz w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”. 27 listopada 2024 r. odbyło się spotkanie z zainteresowanymi stronami, podczas którego omówiono dokument konsultacyjny. Uwagi przekazało siedem zainteresowanych stron. Na podstawie tych uwag dopracowano treść projektu regulacyjnych standardów technicznych i podwyższono próg ilościowy, aby jeszcze lepiej zapewnić proporcjonalność (z 12 mld EUR do 20 mld EUR łącznej wartości aktywów wykazanych w bilansie sporządzonym zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupę), bez zmiany ogólnego podejścia określonego w dokumencie konsultacyjnym.

W okresie od 1 października 2024 r. do 2 stycznia 2025 r. EIOPA przeprowadził konsultacje publiczne w sprawie projektu regulacyjnych standardów technicznych dotyczących planów zarządzania ryzykiem płynności. 27 listopada 2024 r. odbyło się spotkanie z zainteresowanymi stronami, podczas którego omówiono dokument konsultacyjny. Uwagi przedstawiło dziesięć zainteresowanych stron, w tym Grupa Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji działająca przy EIOPA. Na podstawie tych uwag wprowadzono kilka zmian w projekcie regulacyjnych standardów technicznych, aby w większym stopniu zapewnić podejście oparte na analizie ryzyka i zasadzie proporcjonalności. Podstawowy próg, którego przekroczenie powoduje konieczność przeprowadzania analizy płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, podwyższono z 12 mld EUR do 20 mld EUR, a domyślną częstotliwość aktualizacji planu zarządzania ryzykiem płynności zmniejszono z kwartalnej do co najmniej rocznej. Usunięto niektóre przepisy dotyczące treści planu, w szczególności wymogi dotyczące przedstawiania prognoz przepływów pieniężnych dla określonych horyzontów czasowych oraz wspólnego wskaźnika ryzyka płynności. Przepisy te zobowiązywałyby zakłady i grupy do przeprowadzania dodatkowych obliczeń, choć nie przyczyniałyby się w istotnym stopniu do poprawy jakości zarządzania przez nie ryzykiem płynności.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Podstawę prawną niniejszego rozporządzenia delegowanego stanowią art. 144d ust. 1, art. 144d ust. 2 i art. 246a ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE.

Dyrektywę 2009/138/WE zmieniono dyrektywą (UE) 2025/2 między innymi w celu zobowiązania zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji do uwzględnienia skutków makroostrożnościowych we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności oraz przy stosowaniu

zasady „ostrożnego inwestora” w odniesieniu do ich strategii inwestycyjnej. W niniejszym rozporządzeniu delegowanym określono kryteria stosowania, które organy nadzoru mają uwzględniać przy wskazywaniu zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup objętych wymogiem przeprowadzenia tych analiz makroostrożnościowych. W niniejszym rozporządzeniu delegowanym wykorzystano kryteria ilościowe i jakościowe stosowane już do celów nadzoru. W szczególności połączono w nim bezwzględny próg wynoszący 20 mld EUR dla łącznej wartości aktywów wykazanych w bilansie sporządzonym do celów dyrektywy Wyłącalność II przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupę z zestawem kryteriów opartych na analizie ryzyka, które dotyczą wzajemnych powiązań, działalności, substytucyjności i ryzyka płynności. Dzięki takiemu podejściu niniejsze rozporządzenie delegowane zapewnia organom nadzoru elastyczność niezbędną do wskazywania właściwych zakładów na podstawie ich znaczenia systemowego.

Celem niniejszego rozporządzenia delegowanego jest uzupełnienie skutecznego nadzoru mikroostrożnościowego przewidzianego w ramach ustanowionych dyrektywą 2009/138/WE o elementy makroostrożnościowe, aby umożliwić w szczególności ocenę wpływu systemowego zakładów ubezpieczeń, również w odniesieniu do decyzji inwestycyjnych.

Ponadto zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy są zobowiązane do sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności oraz przedkładania go organom nadzoru w ramach informacji, o których mowa w art. 35 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE. Obowiązek przeprowadzania analiz płynności w perspektywie krótkoterminowej ma zastosowanie do wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, z wyjątkiem małych i niezłożonych zakładów oraz zakładów korzystających ze środków proporcjonalności zgodnie z art. 29d dyrektywy 2009/138/WE, natomiast organy nadzoru mają obowiązek żądać od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup przeprowadzania analiz płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej z uwzględnieniem zestawu kryteriów ilościowych i jakościowych określonych w niniejszym rozporządzeniu delegowanym. Aby zapewnić spójność pod względem celów polityki z sekcją pierwszą poświęconą analizom makroostrożnościowym, w sekcji drugiej niniejszego rozporządzenia delegowanego, poświęconej planom zarządzania ryzykiem płynności, wprowadzono bezwzględny próg wynoszący 20 mld EUR dla łącznej wartości aktywów wykazanych w bilansie sporządzonym do celów dyrektywy Wyłącalność II przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupę oraz zaproponowano zestaw opartych na analizie ryzyka kryteriów dotyczących płynności, które odnoszą się do struktury portfeli aktywów i zobowiązań, charakteru i zmienności zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz podatności oczekiwanych przepływów pieniężnych z aktywów na wahania rynkowe. Dzięki uwzględnieniu kryteriów ilościowych i jakościowych niniejsze rozporządzenie delegowane sprzyja konwergencji praktyk nadzorczych, a jednocześnie pozwala uwzględnić specyfikę rynków krajowych. Treść i struktura planu zarządzania ryzykiem płynności obejmują ocenę ogólną, założenia leżące u podstaw prognoz wpływów i wypływów pieniężnych, wyniki prognoz przepływów pieniężnych, bufora aktywów płynnych, wskaźniki ryzyka płynności oraz wszelkie inne informacje. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji będą zobowiązane do aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności co najmniej raz w roku oraz za każdym razem w przypadku istotnej zmiany ogólnych warunków płynności. Wymogi dotyczące treści i częstotliwości aktualizacji planu zarządzania ryzykiem płynności na poziomie indywidualnym mają być stosowane odpowiednio na poziomie grupy, z uwzględnieniem wpływu znacznej koncentracji ryzyka i transakcji wewnątrz grupy; dotyczy to również wszelkich ograniczeń transferu płynności w sposób ciągły i w warunkach skrajnych.

Dzięki ustanowieniu jasnych kryteriów identyfikacji niniejsze rozporządzenie delegowane przyczyni się do konwergencji praktyk nadzorczych oraz będzie wspierać skuteczny

i efektywny nadzór makroostrożnościowy nad zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i grupami, a tym samym przyczyni się do ochrony ubezpieczających i do osiągnięcia celu, jakim jest zmniejszenie obciążeń.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 9.10.2026 r.

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria stosowania analiz makroostrożnościowych w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności oraz w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, a także kryteria stosowania, treść i częstotliwość aktualizacji planów zarządzania ryzykiem płynności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)³, w szczególności jej art. 144d ust. 1 akapit trzeci, art. 144d ust. 2 akapit drugi oraz art. 246a ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryteria, które organy nadzoru powinny uwzględniać przy ustalaniu, od których zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup należy zażądać rozważenia i przeanalizowania, czy ich działalność może mieć wpływ na rozwój sytuacji makroekonomicznej i sytuacji na rynkach finansowych oraz stać się źródłem ryzyka systemowego, o czym mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi lit. e) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, powinny być zgodne z najnowszymi podejściami do oceny znaczenia makroostrożnościowego zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Kryteria te powinny w szczególności opierać się na podstawowych zasadach ubezpieczeniowych przyjętych przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego w jego całościowych ramach oceny i ograniczania ryzyka systemowego w sektorze ubezpieczeń⁴, które zostały zatwierdzone na szczeblu międzynarodowym przez organy nadzoru.
- (2) Aby zidentyfikować zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy, które ze względu na swoją wielkość mają większe znaczenie z punktu widzenia stabilności finansowej, należy w pierwszej kolejności stosować kryteria ilościowe. Aby zachować równowagę między, z jednej strony, potrzebą monitorowania stabilności finansowej oraz, z drugiej strony, ograniczeniem obciążeń, kryteria ilościowe powinny opierać się na progu łącznej wartości aktywów wynoszącym 20 000 000 000 EUR, co zapewnia wystarczający stopień objęcia rynku zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym.
- (3) Aby zidentyfikować dodatkowe zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy, których nie wskazano w wyniku zastosowania kryteriów ilościowych, ale

³ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, „Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector”, listopad 2019 r., [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](#).

w przypadku których ze względu na ich profil ryzyka konieczne może być przeprowadzenie dodatkowych analiz makroekonomicznych w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności, o której mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi lit. e) dyrektywy 2009/138/WE, oraz uwzględnienie kwestii makroostrożnościowych w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, o której mowa w art. 132 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE, należy stosować kryteria jakościowe. W przypadku gdy stosowanie tych kryteriów jakościowych wykaże, że zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy, które osiągają próg łącznej wartości aktywów wynoszący 20 000 000 000 EUR, nie są w istotnym stopniu podatne na ryzyko systemowe, organy nadzoru powinny rozważyć odstępianie od żądania, aby te zakłady lub grupy przeprowadzały dodatkowe analizy makroostrożnościowe w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności oraz uwzględniały kwestie makroostrożnościowe w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”.

- (4) Aby zapewnić spójność z ramami naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1⁵, szczegółowe określenie kryteriów substytucyjności w kontekście transgranicznym i wzajemnych powiązań, które organy nadzoru powinny uwzględniać, powinno być takie samo jak szczegółowe określenie zawarte w rozporządzeniu delegowanym przyjętym na podstawie art. 5 ust. 12 lit. a) tej dyrektywy.
- (5) Aby plan zarządzania ryzykiem płynności był proporcjonalny i oparty na analizie ryzyka, zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy powinny przedstawić wyniki własnej analizy płynności w planie zarządzania ryzykiem płynności zgodnie z wymogami dotyczącymi systemu zarządzania i zarządzania ryzykiem określonymi w art. 41 ust. 3 i art. 44 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE. Ponadto plany zarządzania ryzykiem płynności powinny uwzględniać wymogi w zakresie zarządzania określone w art. 259 ust. 1 lit. a) i art. 260 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35⁶ oraz opierać się na podstawowych zasadach ubezpieczeniowych dotyczących zarządzania ryzykiem płynności opracowanych przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego⁷.
- (6) Określenie kryteriów identyfikacji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które powinny również uwzględniać w planie zarządzania ryzykiem płynności analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, wymaga jednolitego rozumienia horyzontów czasowych, w których może zmaterializować się ryzyko płynności w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Aby uwzględnić specyfikę modelu biznesowego zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 oraz rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2017/1129 (Dz.U. L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Podstawowe zasady ubezpieczeniowe 16.8 i 16.9 zawarte w dokumencie Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego „Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups” [Podstawowe zasady ubezpieczeniowe i wspólne ramy nadzoru nad grupami ubezpieczeniowymi prowadzącymi działalność międzynarodową], grudzień 2024 r.

w porównaniu z innymi instytucjami finansowymi, analiza płynności w perspektywie krótkoterminowej powinna obejmować okres do trzech miesięcy, natomiast analiza płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej powinna dotyczyć okresu dłuższego niż trzy miesiące.

- (7) Aby odpowiednio zidentyfikować zakłady, które ze względu na swoją strukturę lub profil ryzyka mogą być narażone na istotne ryzyko płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, przy wskazywaniu zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, od których należy zażądać rozszerzenia planu zarządzania ryzykiem płynności o analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, należy uwzględnić zarówno kryteria ilościowe, jak i jakościowe. Kryteria te powinny być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności odnośnych ryzyk oraz sprzyjać konwergencji praktyk nadzorczych.
- (8) Podobnie jak w przypadku analiz makroostrożnościowych, w celu zidentyfikowania zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które ze względu na swoją wielkość są zobowiązane do sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności obejmującego analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, należy w pierwszej kolejności stosować kryteria ilościowe, ponieważ wielkość uznaje się za czynnik zwiększający ryzyko płynności. Aby zachować równowagę między potrzebami w zakresie monitorowania stabilności finansowej a zmniejszeniem obciążeń, kryteria ilościowe powinny opierać się na progu łącznej wartości aktywów wynoszącym 20 000 000 000 EUR, co zapewnia wystarczający stopień objęcia rynku zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym.
- (9) W celu zidentyfikowania dodatkowych zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, których nie wskazano w wyniku zastosowania kryteriów ilościowych, ale które ze względu na swój profil ryzyka mogą być narażone na ryzyko płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, należy stosować kryteria jakościowe. Zastosowanie kryteriów jakościowych powinno również umożliwić organom nadzoru identyfikację zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup wskazanych w wyniku zastosowania kryteriów ilościowych, w przypadku których ocena charakteru, skali i złożoności ryzyk związanych z płynnością wykaże jednak, że nie są one w istotnym stopniu narażone na ryzyko płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, a zatem nie należy od nich żądać uwzględnienia w planach zarządzania ryzykiem płynności analizy płynności w tej perspektywie.
- (10) W zależności od struktury grupy i profilu ryzyka płynności plan zarządzania ryzykiem płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej na poziomie grupy może odpowiednio uwzględniać podatność na ryzyko płynności niektórych powiązanych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należących do grupy, w szczególności jeżeli indywidualny profil ryzyka płynności tych zakładów nie jest istotny lub został odpowiednio odzwierciedlony w ocenie obejmującej całą grupę. W związku z tym wymóg posiadania planu zarządzania ryzykiem płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej na poziomie grupy nie powinien automatycznie oznaczać konieczności sporządzenia odrębnego planu zarządzania ryzykiem płynności w tej perspektywie dla każdego powiązanego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należącego do grupy i odwrotnie.
- (11) Plany zarządzania ryzykiem płynności powinny być łatwo dostępne i porównywalne, w szczególności dla organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego tych zakładów oraz dla organów nadzoru. Plany te powinny zatem mieć jednolitą strukturę.

- (12) W art. 144a ust. 5 dyrektywy 2009/138/WE zezwala się zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji, które stosują korektę dopasowującą lub korektę z tytułu zmienności, na połączenie planu zarządzania ryzykiem płynności z planem płynności, o którym mowa w art. 44 ust. 2 tej dyrektywy, w odniesieniu do aktywów i zobowiązań objętych tymi korektami. Wspólna struktura obu planów powinna zatem zapewniać wystarczającą elastyczność. Aby przedstawić czytelnikom planu zarządzania ryzykiem płynności, w tym organowi nadzoru, syntetyczne ujęcie poszczególnych elementów analizy płynności, plan zarządzania ryzykiem płynności powinien rozpoczynać się od ogólnej oceny, czy poziom płynności jest wystarczający do regulowania zobowiązań w terminie ich wymagalności.
- (13) Opis założeń leżących u podstaw prognoz wpływów i wypływów pieniężnych, w szczególności ze wskazaniem istotnych źródeł ryzyka płynności, na które narażony jest zakład, pozwala czytelnikom lepiej poznać profil ryzyka zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz ułatwia zrozumienie planu zarządzania ryzykiem płynności. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem przedstawiać informacje na temat tych założeń w sposób ciągły i w warunkach skrajnych. Z tego samego powodu w planie zarządzania ryzykiem płynności należy również opisać uwzględnione źródła ryzyka płynności, które mogą obejmować wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i zabezpieczenia z tytułu instrumentów pochodnych, transakcje finansowania z użyciem papierów wartościowych i inne ekspozycje, wykupy dokonywane przez ubezpieczających, potencjalne klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka oraz pogorszenie zdolności kredytowej zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, a także określić skalę wstrząsów przyjętych w testach warunków skrajnych i analizie scenariuszy.
- (14) Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny stosować w prognozach wpływów i wypływów pieniężnych horyzonty czasowe, które faktycznie odzwierciedlają ich profil ryzyka płynności i terminy występowania potrzeb w zakresie płynności, co może obejmować horyzonty wyrażone w dniach w odniesieniu do codziennych wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i zabezpieczenia. W związku z tym powinny one przedstawiać w planie zarządzania ryzykiem płynności wyniki prognoz przepływów pieniężnych dla co najmniej jednego horyzontu czasowego w perspektywie krótkoterminowej oraz, w stosownych przypadkach, w perspektywie średnio- i długoterminowej.
- (15) Ryzyko płynności w odniesieniu do części aktywów i zobowiązań może ponosić ubezpieczający, a niektóre aktywa i zobowiązania mogą być wyodrębnione, w tym w ramach funduszy obejmujących zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie z udziałem w zyskach, przez co aktywa te nie są dostępne do zapewnienia płynności innym częściom zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem przedstawiać wyniki prognoz przepływów pieniężnych oddzielnie dla aktywów i zobowiązań dotyczących ubezpieczeń, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe, i ubezpieczeń z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym oraz dla funduszy wyodrębnionych, w tym portfeli objętych korektą dopasowującą. Z tego samego powodu zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny również wskazać wszelkie wewnętrzne ograniczenia płynności i przedstawić ocenę ich przestrzegania.
- (16) Wyniki prognoz przepływów pieniężnych powinny umożliwiać czytelnikom planu zarządzania ryzykiem płynności, w tym organom nadzoru, poznanie głównych czynników wpływających na kształtowanie się wpływów i wypływów pieniężnych,

stopnia zależności od buforów aktywów płynnych i innych źródeł płynności służących pokryciu ewentualnych niedoborów oraz skuteczności potencjalnych środków nadzorczych, które mają przywrócić odpowiedni poziom płynności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Plan zarządzania ryzykiem płynności powinien zatem zawierać zestawienie prognoz wpływów i wypływów pieniężnych sporządzanych w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych. Wyodrębnione pozycje przepływów pieniężnych powinny obejmować główne wpływy i wypływy pieniężne zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wypływy pieniężne stanowiące istotne źródła ryzyka płynności, w tym wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i zabezpieczenia, wpływy pieniężne pochodzące z buforów aktywów płynnych i innych źródeł płynności, w tym finansowania niezabezpieczonego, oraz wypływy pieniężne, które organy nadzoru mogą tymczasowo ograniczyć lub zawiesić w wyjątkowych okolicznościach w celu zaradzenia podatności na ryzyko płynności, zgodnie z art. 144b ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE. Aby zapewnić proporcjonalne podejście oparte na analizie ryzyka, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny przedstawiać wymagane pozycje przepływów pieniężnych w odniesieniu do prognoz sporządzanych w normalnych warunkach działalności, natomiast w odniesieniu do prognoz sporządzanych w warunkach skrajnych – wyłącznie wówczas, gdy pozycje te ulegają istotnym zmianom.

- (17) Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny utrzymywać płynność na poziomie wystarczającym do regulowania w terminie wymagalności zobowiązań finansowych wobec ubezpieczających i innych kontrahentów, nawet w warunkach skrajnych. Plan zarządzania ryzykiem płynności powinien zatem zawierać zestawienie buforów aktywów płynnych i przyjętych redukcji wartości, które powinny odpowiadać utracie wartości aktywów w przypadku ich zamiany na środki płynne w warunkach skrajnych, w okresie odpowiadającym potrzebom w zakresie płynności. Zestawieniu temu powinna towarzyszyć ocena niezawodności aktywów jako źródła płynności, ocena zdolności operacyjnej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji do zamiany aktywów na środki płynne oraz ocena dostępności uzgodnień z kontrahentami, również w warunkach skrajnych, tak aby umożliwić zamianę aktywów płynnych na środki płynne i zapewnić inne źródła płynności.
- (18) Plan zarządzania ryzykiem płynności powinien zawierać najnowsze wartości wskaźników ryzyka płynności stosowanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, wraz z opisem i wyjaśnieniem ich adekwatności. Chociaż wskaźniki ryzyka płynności powinny być wskaźnikami własnymi zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, odzwierciedlającymi ich specyfikę i profil ryzyka płynności, istotne jest zapewnienie, aby przekazywały one odpowiednie informacje na temat sytuacji tych zakładów w zakresie płynności. Plan zarządzania ryzykiem płynności powinien zatem obejmować wskaźniki sygnalizujące, czy ekspozycje na ryzyko płynności mieszczą się w zatwierdzonych limitach tolerancji ryzyka zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, oraz wskaźniki umożliwiające porównanie zasobów i potrzeb w zakresie płynności w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych, w tym powszechnie stosowany wskaźnik pokrycia wypływów netto oraz miernik nadwyżki płynności.
- (19) Aktualizowanie planu zarządzania ryzykiem płynności zapewnia, aby zawarte w nim informacje były aktualne i istotne, należy jednak unikać nieproporcjonalnych kosztów wynikających ze zbyt częstej aktualizacji jego treści. Plan zarządzania ryzykiem płynności należy zatem aktualizować raz w roku lub częściej, jeżeli jest to konieczne

do uwzględnienia wszelkich istotnych wahań ekspozycji na ryzyko płynności w ciągu roku. Plan zarządzania ryzykiem płynności należy także aktualizować po każdej istotnej zmianie profilu ryzyka płynności zakładu lub po każdym znaczącym wydarzeniu zewnętrznym, które istotnie wpływa na aktualność treści planu.

- (20) Aby ograniczyć wszelkie zagrożenia dla sytuacji grupy w zakresie płynności, zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej powinny opisywać w planie zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy wpływ wszystkich istotnych transakcji wewnątrz grupy i koncentracji ryzyka.
- (21) Płynność nie zawsze można swobodnie przenosić w obrębie grupy, gdy zachodzi taka potrzeba. Zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej powinny zatem zapewnić, aby w planie zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy wpływ wszelkich ograniczeń transferu płynności w obrębie grupy uwzględniano w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych.
- (22) Zgodnie z obowiązującymi przepisami organy nadzoru w całej Unii nie dysponują odpowiednimi instrumentami, które pozwalałyby im uwzględniać znaczenie makroostrożnościowe zakładów ubezpieczeń w odniesieniu do stosowanych przez nie jakościowych narzędzi zarządzania ryzykiem i podejmowanych decyzji inwestycyjnych. Kryzys finansowy z 2008 r. ujawnił niedostatki w przeciwdziałaniu ryzyku systemowemu, co doprowadziło do gruntownej reformy regulacji finansowych w wymiarze makroostrożnościowym. W art. 144d ust. 1 lit. a), b) i c), art. 144d ust. 2 i art. 246a ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE uprawniono Komisję do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów służących ustaleniu, kiedy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup należy zażądać uwzględnienia kwestii makroostrożnościowych we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności oraz w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności obejmującego analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, a także w celu określenia treści i częstotliwości aktualizacji planów zarządzania ryzykiem płynności zarówno na poziomie indywidualnym, jak i na poziomie grupy. Przez harmonizację praktyk nadzorczych i wyznaczenie ram swobody uznania organów publicznych kryteria te mają wspierać skuteczny nadzór makroostrożnościowy nad zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i grupami, a tym samym przyczyniać się do ochrony ubezpieczających. Konieczne jest zatem włączenie tych regulacyjnych standardów technicznych do jednego rozporządzenia delegowanego.
- (23) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.
- (24) Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych przeprowadził otwarte konsultacje publiczne w zakresie projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, przeanalizował potencjalne powiązane koszty i korzyści oraz zasięgnął opinii Grupy

Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁸,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1 – ANALIZY MAKROOSTROŻNOŚCIOWE WE WŁASNEJ OCENIE RYZYKA I WYPŁACALNOŚCI ORAZ W RAMACH STOSOWANIA ZASADY „OSTROŻNEGO INWESTORA”

Artykuł 1

Kryteria służące ustaleniu, które zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy muszą przeprowadzać dodatkowe analizy makroostrożnościowe we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności

1. Do celów art. 144d ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/138/WE organy nadzoru w pierwszej kolejności stosują następujące kryteria identyfikacji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, od których należy zażądać przeprowadzenia dodatkowych analiz makroostrożnościowych przewidzianych w art. 45 ust. 1 akapit drugi lit. e) dyrektywy 2009/138/WE:
 - a) w przypadku grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które nie należą do grupy, o której mowa w lit. a) – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR.
2. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które nie spełniają kryteriów określonych w ust. 1, należy zażądać przeprowadzenia dodatkowych analiz makroostrożnościowych, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi lit. e) dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru uwzględniają następujące kryteria:
 - a) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa są w istotnym stopniu wzajemnie powiązane z innymi instytucjami finansowymi zgodnie ze szczegółowym określeniem kryteriów zawartym w rozporządzeniu delegowanym przyjętym na podstawie art. 5 ust. 12 lit. a) dyrektywy 2025/1;
 - b) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa prowadzą następujące rodzaje działalności, które są w istotny sposób związane z ekspozycjami o znaczeniu systemowym:
 - (i) wykorzystywanie instrumentów pochodnych;
 - (ii) działalność związana z ekspozycjami o skutkach makroostrożnościowych, które mogą wywoływać skutki uboczne;
 - (iii) oferowanie produktów z gwarantowanym świadczeniem lub z rentami zmiennymi;

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

- (iv) koncentracja w niektórych klasach aktywów lub wspólne ekspozycje po stronie aktywów;
 - c) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa charakteryzuje się substytucyjnością względem innych zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji lub grup zgodnie ze szczegółowym określeniem kryteriów zawartym w rozporządzeniu delegowanym przyjętym na podstawie art. 5 ust. 12 lit. a) dyrektywy (UE) 2015/2371;
 - d) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa są w istotnym stopniu narażone na ryzyko płynności ze względu na źródła ryzyka płynności, o których mowa w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - e) w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji należy do grupy, która przeprowadza analizy makroostrożnościowe we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności – czy specyfika tego zakładu w analizie grupy została uwzględniona w niewystarczającym stopniu lub w nieodpowiedni sposób.
3. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które spełniają kryteria określone w ust. 1, należy zażądać przeprowadzenia dodatkowych analiz makroostrożnościowych, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi lit. e) dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru mogą również uwzględnić kryteria określone w ust. 2. Niespełnienie tych kryteriów, a także charakter, skala i złożoność ryzyk mogą uzasadniać zrezygnowanie z żądania przeprowadzenia dodatkowych analiz makroostrożnościowych.
4. Organ nadzoru właściwy dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należącego do grupy, od której nie zażądano przeprowadzenia dodatkowych analiz makroostrożnościowych zgodnie z ust. 3, mimo spełnienia kryteriów określonych w ust. 1, może zażądać od tego zakładu przeprowadzenia analiz makroostrożnościowych we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności na podstawie kryteriów określonych w ust. 2.

Artykuł 2

Kryteria służące ustaleniu, które zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji i grupy muszą uwzględniać kwestie makroostrożnościowe w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora”

1. Do celów art. 144d ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/138/WE organy nadzoru w pierwszej kolejności stosują następujące kryteria identyfikacji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, od których należy zażądać uwzględnienia kwestii makroostrożnościowych w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora” przewidzianej w art. 132 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE:
- a) w przypadku grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, które nie należą do grupy, o której mowa w lit. a) – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR.
2. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które nie spełniają kryteriów określonych w ust. 1, należy zażądać uwzględnienia kwestii

makroostrożnościowych w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora” przewidzianej w art. 132 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru uwzględniają następujące kryteria:

- a) kryteria określone w art. 1 ust. 2 lit. a)–d) niniejszego rozporządzenia;
 - b) czy w zakładzie ubezpieczeń, zakładzie reasekuracji lub w grupie występuje istotne niedopasowanie aktywów i zobowiązań w odniesieniu do czasu ich trwania;
 - c) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa stosuje dźwignię finansową wynikającą z instrumentów pochodnych lub transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, które powodują powstanie ekspozycji zależnych od przyszłej wartości aktywów bazowych;
 - d) czy zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub grupa posiada aktywa, które są niepłynne, trudne do wyceny lub mają nieprzejrzystą i złożoną strukturę, w tym aktywa, które są wyceniane za pomocą alternatywnych metod wyceny zgodnie z art. 10 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
 - e) w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji należy do grupy, która przeprowadza analizy makroostrożnościowe w związku ze stosowaniem zasady „ostrożnego inwestora” – czy specyfika tego zakładu została uwzględniona w analizie grupy w niewystarczającym stopniu.
3. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które spełniają kryteria określone w ust. 1, należy zażądać uwzględnienia kwestii makroostrożnościowych w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora” przewidzianej w art. 132 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru mogą również uwzględnić kryteria określone w ust. 2. Niespełnienie tych kryteriów, a także charakter, skala i złożoność ryzyk, przy uwzględnieniu również, czy we własnej ocenie ryzyka i wypłacalności przeprowadza się dodatkowe analizy makroostrożnościowe, mogą uzasadniać zrezygnowanie z żądania uwzględnienia kwestii makroostrożnościowych.
4. Organ nadzoru właściwy dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji należącego do grupy, od której na podstawie ust. 3 nie zażądano uwzględnienia kwestii makroostrożnościowych w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora” pomimo spełnienia kryteriów określonych w ust. 1, może zażądać od tego zakładu uwzględnienia tych aspektów w ramach stosowania zasady „ostrożnego inwestora” na podstawie kryteriów określonych w ust. 2.

SEKCJA 2 – PLANY ZARZĄDZANIA RYZYKIEM PŁYNNOŚCI

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- a) „perspektywa krótkoterminowa” oznacza okres do trzech miesięcy od daty początkowej prognoz;
- b) „perspektywa średnio- i długoterminowa” oznacza okres przekraczający trzy miesiące od daty początkowej prognoz.

Artykuł 4

Kryteria dotyczące analizy płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej

1. Do celów art. 144d ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/138/WE organy nadzoru w pierwszej kolejności stosują następujące kryteria identyfikacji zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, od których należy zażądać sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności obejmującego również analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, o której mowa w art. 144a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE:
 - a) w przypadku grup ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR;
 - b) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które zgodnie z art. 246a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE nie są zwolnione z obowiązku sporządzania i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności na poziomie indywidualnym – czy łączna wartość aktywów wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE przekracza 20 000 000 000 EUR.
2. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które nie spełniają kryteriów określonych w ust. 1, należy ze względu na ich ekspozycje na ryzyko płynności i podatność na to ryzyko w perspektywie średnio- i długoterminowej zażądać sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności obejmującego również analizę płynności w tej perspektywie, organy nadzoru uwzględniają następujące kryteria:
 - a) ryzyko płynności wynikające z ekspozycji na zdarzenia ubezpieczeniowe;
 - b) ryzyko płynności wynikające z zachowania ubezpieczających;
 - c) ryzyko płynności wynikające ze struktury lub składu aktywów;
 - d) ryzyko płynności wynikające z ryzyka kontrahenta;
 - e) ryzyko płynności wynikające ze zmian gospodarczych lub rynkowych mających wpływ na finansowanie.
3. Aby ustalić, czy od zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji i grup, które spełniają kryteria określone w ust. 1, należy zażądać sporządzenia i aktualizowania planu zarządzania ryzykiem płynności obejmującego również analizę płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej, o której mowa w art. 144a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, organy nadzoru mogą również uwzględnić kryteria określone w ust. 2. Niespełnienie tych kryteriów, a także charakter, skala i złożoność ryzyk mogą uzasadniać zrezygnowanie z żądania uwzględnienia w planie zarządzania ryzykiem płynności również analizy płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Artykuł 5

Treść i struktura planu zarządzania ryzykiem płynności

Plan zarządzania ryzykiem płynności, o którym mowa w art. 144a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, zawiera informacje, o których mowa w art. 6–10 niniejszego rozporządzenia, i ma następującą strukturę:

- a) ocena ogólna;
- b) założenia leżące u podstaw prognoz;

- c) prognozy przepływów pieniężnych;
- d) bufor aktywów płynnych;
- e) wskaźniki ryzyka płynności;
- f) wszelkie inne informacje.

Artykuł 6

Ogólna ocena ryzyka płynności

Plan zarządzania ryzykiem płynności zawiera wyniki następujących ocen:

- a) czy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przestrzega limitów tolerancji ryzyka płynności;
- b) czy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dysponuje płynnością wystarczającą do regulowania w terminie wymagalności swoich zobowiązań finansowych wobec ubezpieczających i innych kontrahentów, w tym w warunkach skrajnych;
- c) czy od czasu poprzedniej aktualizacji planu zarządzania ryzykiem płynności nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany w profilu ryzyka płynności;
- d) czy istnieją jakiegokolwiek podatności profilu ryzyka płynności lub systemu zarządzania ryzykiem płynności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz czy podjęto jakiegokolwiek działania w celu ich usunięcia.

Artykuł 7

Opis założeń leżących u podstaw prognoz wpływów i wypływów pieniężnych

1. W planie zarządzania ryzykiem płynności, o którym mowa w art. 144a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji opisują założenia, na których opierają się prognozy wpływów i wypływów pieniężnych, w odniesieniu do obu następujących rodzajów prognoz:
 - a) prognoz sporządzanych w normalnych warunkach działalności;
 - b) prognoz sporządzanych w warunkach skrajnych na podstawie testów warunków skrajnych i analizy scenariuszy, o których mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35.
2. W opisie założeń zastosowanych na potrzeby prognoz sporządzanych w warunkach skrajnych, o których mowa w ust. 1 lit. b), wskazuje się oddzielnie:
 - a) istotne źródła ryzyka płynności, na które narażony jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;
 - b) skalę wstrząsów zastosowanych w odniesieniu do istotnych źródeł ryzyka płynności.

Artykuł 8

Informacje o wynikach prognoz przepływów pieniężnych

1. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają informacje o wynikach prognoz wpływów i wypływów pieniężnych, o których mowa w art. 144a ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE.
2. Prognozy wpływów i wypływów pieniężnych dotyczą wszystkich aktywów i zobowiązań zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w tym ekspozycji

wynikających z pozycji pozabilansowych i przeniesienia ryzyka na spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia).

3. Data początkowa prognoz dotyczących wpływów i wypływów pieniężnych w odniesieniu do aktywów i zobowiązań nie może przypadać przed końcem kwartału poprzedzającego kwartał, w którym sporządzono lub zaktualizowano plan zarządzania ryzykiem płynności.
4. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają informacje o wynikach prognoz wpływów i wypływów pieniężnych sporządzanych w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych.
5. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają informacje o wynikach prognoz wpływów i wypływów pieniężnych dla co najmniej jednego horyzontu czasowego w odniesieniu do obu następujących analiz:
 - a) analizy płynności w perspektywie krótkoterminowej;
 - b) w stosownych przypadkach – analizy płynności w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Horyzonty czasowe, o których mowa w akapicie pierwszym, odzwierciedlają istotne ekspozycje zakładu na ryzyko płynności oraz terminy występowania jego potrzeb w zakresie płynności w perspektywie krótkoterminowej, a także, w stosownych przypadkach, w perspektywie średnio- i długoterminowej.

6. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji:
 - a) określają wszelkie ograniczenia płynności w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji;
 - b) przedstawiają ocenę tego, czy prognozy przepływów pieniężnych są zgodne z ograniczeniami płynności, o których mowa w lit. a).
7. W stosownych przypadkach zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają informacje o wynikach prognoz wpływów i wypływów pieniężnych oddzielnie dla następujących aktywów i zobowiązań:
 - a) aktywów i zobowiązań związanych z zobowiązaniami z tytułu ubezpieczeń na życie, w których świadczenie jest ustalane w oparciu o określone indeksy lub inne wartości bazowe, i ubezpieczeń na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym;
 - b) aktywów i zobowiązań związanych z każdym funduszem wyodrębnionym i każdym portfelem objętym korektą dopasowującą.
8. Informacje o wynikach prognoz wpływów pieniężnych obejmują łączną kwotę wszystkich wpływów pieniężnych, przy czym oddzielnie wykazuje się wyniki dotyczące następujących pozycji:
 - a) składki przypisane brutto;
 - b) wpływy pieniężne z tytułu reasekuracji;
 - c) wpływy pieniężne z tytułu transakcji wewnątrz grupy;
 - d) dochód z lokat;

- e) sprzedaż aktywów innych niż aktywa płynne, o których mowa w art. 9;
- f) finansowanie niezabezpieczone, z wyłączeniem pożyczek wewnątrzgrupowych.

Informacje o wpływach pieniężnych przedstawia się w ujęciu brutto, bez uwzględniania przepływów pieniężnych związanych z zamianą na środki płynne aktywów ujętych w co najmniej jednym buforze aktywów płynnych.

Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają pozycje wpływów pieniężnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–f), w odniesieniu do prognoz sporządzanych w normalnych warunkach działalności oraz – jeżeli pozycje te ulegają istotnym zmianom – w odniesieniu do prognoz sporządzanych w warunkach skrajnych.

9. Informacje o wynikach prognoz wypływów pieniężnych obejmują łączną kwotę wszystkich wypływów pieniężnych, przy czym oddzielnie wykazuje się wyniki dotyczące następujących pozycji:

- a) odszkodowania i inne wypływy techniczne, z wyłączeniem wykupów;
- b) wykupy;
- c) koszty, z wyłączeniem premii i innych wynagrodzeń zmiennych;
- d) wypływy pieniężne z tytułu reasekuracji;
- e) wypływy pieniężne z tytułu transakcji wewnątrz grupy;
- f) zakup aktywów;
- g) wezwania do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i zabezpieczenia;
- h) wypłaty dywidend na rzecz akcjonariuszy i innych wierzycieli podporządkowanych;
- i) inne płatności na rzecz akcjonariuszy i innych wierzycieli podporządkowanych;
- j) skup akcji własnych i spłata lub wykup pozycji środków własnych;
- k) premie i inne wynagrodzenia zmienne.

Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają pozycje wypływów pieniężnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–k), w odniesieniu do prognoz sporządzanych w normalnych warunkach działalności oraz, w przypadku gdy wartości tych pozycji ulegają istotnym zmianom, w odniesieniu do prognoz sporządzanych w warunkach skrajnych.

10. W planie zarządzania ryzykiem płynności wykazuje się oddzielnie saldo netto wpływów i wypływów pieniężnych oraz przedstawia się zestawienie różnicy między saldem netto a saldem brutto wpływów i wypływów pieniężnych, przy czym jeżeli są istotne, oddzielnie wykazuje się wyniki prognoz dotyczące następujących pozycji:

- a) sprzedaż aktywów płynnych;
- b) finansowanie zabezpieczone aktywami płynnymi;
- c) ustanowienie aktywów płynnych jako zabezpieczenie.

Artykuł 9

Informacje o buforach aktywów płynnych i innych źródłach płynności

1. W planie zarządzania ryzykiem płynności zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przedstawiają informacje ilościowe i jakościowe na temat buforów aktywów płynnych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji przeznaczonych na pokrycie ewentualnego niedoboru wpływów pieniężnych w stosunku do wypływów pieniężnych w horyzontach czasowych odpowiadających terminom występowania potrzeb w zakresie płynności, o których mowa w art. 8 ust. 5.
2. Informacje ilościowe, o których mowa w ust. 1, obejmują zestawienie buforów według rodzajów aktywów płynnych oraz następujące informacje dotyczące wszystkich aktywów płynnych łącznie i oddzielnie dla każdego ich rodzaju:
 - a) wartość rynkową aktywów płynnych na datę początkową prognoz przepływów pieniężnych;
 - b) redukcję wartości zastosowaną do aktywów płynnych;
 - c) wartość aktywów płynnych po zastosowaniu redukcji wartości, o której mowa w lit. b).
3. Do celów ust. 2 lit. b) redukcje wartości odpowiadają utracie wartości, do której dochodzi w przypadku zamiany danych aktywów na środki płynne w warunkach skrajnych, w horyzoncie czasowym odpowiadającym terminom występowania potrzeb w zakresie płynności, o których mowa w art. 8 ust. 5, z uwzględnieniem potencjalnych kosztów i strat finansowych wynikających ze sprzedaży aktywów.
4. Informacje jakościowe, o których mowa w ust. 1, obejmują wyniki następujących ocen:
 - a) czy aktywa są wystarczająco wiarygodnym źródłem pokrycia niedoborów płynności w warunkach skrajnych, w horyzontach czasowych odpowiadających terminom występowania potrzeb w zakresie płynności, o których mowa w art. 8 ust. 5, z uwzględnieniem wszelkich obciążeń aktywów, ich jakości kredytowej i zbywalności;
 - b) czy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma zdolność operacyjną do zamiany aktywów płynnych na środki płynne w horyzontach czasowych odpowiadających terminom występowania potrzeb w zakresie płynności, o których mowa w art. 8 ust. 5;
 - c) czy uzgodnienia z kontrahentami dotyczące zamiany aktywów płynnych na środki płynne lub zapewnienia innych źródeł płynności pozostają dostępne również w warunkach skrajnych, wraz ze wskazaniem tych kontrahentów.

Artykuł 10

Informacje o wskaźnikach ryzyka płynności

1. Plan zarządzania ryzykiem płynności zawiera informacje ilościowe i jakościowe dotyczące wskaźników ryzyka płynności stosowanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji do identyfikowania, monitorowania i ograniczania potencjalnych zaburzeń płynności.
2. Wskaźniki ryzyka płynności odzwierciedlają specyfikę i profil ryzyka zakładu i obejmują wskaźniki, które:

- a) sygnalizują, czy ekspozycje na ryzyko płynności mieszczą się w ustalonych limitach tolerancji ryzyka;
 - b) umożliwiają porównanie zasobów i potrzeb w zakresie płynności w normalnych warunkach i w warunkach skrajnych, w horyzontach czasowych odpowiadających terminom występowania potrzeb w zakresie płynności, o których mowa w art. 8 ust. 5.
3. Informacje jakościowe, o których mowa w ust. 1, zawierają opis i wyjaśnienie, dlaczego wskaźniki ryzyka płynności stosowane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji są odpowiednie do identyfikowania, monitorowania i ograniczania potencjalnych zaburzeń płynności.

Artykuł 11

Częstotliwość aktualizacji planu zarządzania ryzykiem płynności

Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji aktualizują plan zarządzania ryzykiem płynności co najmniej raz w roku. Aktualizują one również plan zarządzania ryzykiem płynności bez zbędnej zwłoki po każdej istotnej zmianie profilu ryzyka płynności zakładu lub po każdym znaczącym wydarzeniu zewnętrznym, które istotnie wpływa na aktualność treści tego planu.

Artykuł 12

Treść i częstotliwość aktualizacji planów zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy

1. Art. 5–11 stosuje się odpowiednio do planów zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy.
2. Zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej włączają do planu zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy opis mechanizmu zarządzania płynnością oraz określania i zaspokajania potrzeb w zakresie płynności na poziomie grupy w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych, w tym opis dostępności i możliwości przenoszenia płynności również w przypadku jednoczesnych potrzeb w zakresie płynności w ramach grupy.
3. Informacje przedstawione w planie zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy muszą uwzględniać wszelkie ograniczenia transferu płynności wynikające z mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych lub wymogów nadzorczych.

Artykuł 13

Koncentracja ryzyka oraz transakcje wewnątrz grupy

1. Zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej opisują w planie zarządzania ryzykiem płynności na poziomie grupy wpływ znacznych koncentracji ryzyka i transakcji wewnątrz grupy, o których mowa w art. 376 ust. 1 i art. 377 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, na zarządzanie płynnością oraz na potrzeby i zasoby grupy w zakresie płynności.

Zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej opisują ten wpływ w normalnych warunkach działalności i w warunkach skrajnych, z uwzględnieniem wszelkich ograniczeń transferu płynności, które mogłyby ograniczyć lub opóźnić wykorzystanie transakcji wewnątrzgrupowych.

2. Zakłady ubezpieczeń posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oceniają w planie zarządzania ryzykiem płynności wiarygodność i spójność założeń dotyczących transakcji wewnątrz grupy.

SEKCJA 3 – WEJŚCIE W ŻYCIE

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9.10.2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN